

4. El títol IX es dicta a l'empara de l'article 149.1.6.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació processal.

5. El títol X es dicta a l'empara de l'article 149.1.14.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'Hisenda General.

6. La disposició final segona es dicta a l'empara de l'article 149.1.9.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de propietat industrial.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei de Patents.*

Es modifica l'article 52.1 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, per mitjà de la següent redacció del paràgraf b) de l'apartat 1:

«b) Als actes realitzats amb fins experimentals que es referisquen a l'objecte de la invenció patentada, en particular els estudis i assajos realitzats per a l'autorització de medicaments genèrics, a Espanya o fora d'Espanya, i els consegüents requisits pràctics, inclosos la preparació, obtenció i utilització del principi actiu per a estos fins.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de Sanitat Animal.*

Es modifica l'article 63 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de Sanitat Animal, que tindrà la redacció següent:

«En el cas dels productes biològics, quan siga necessari per interès de la sanitat animal, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació podrà sotmetre a control oficial els lots de productes abans de la seua comercialització, en els termes que reglamentàriament es determine.»

Disposició final quarta. *Agència d'Avaluació de Tecnologies Sanitàries.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, en els termes següents:

«Les noves tècniques, tecnologies o procediments seran sotmeses a avaluació, amb caràcter previ a la seua utilització en el Sistema Nacional de Salut, pel Ministeri de Sanitat i Consum, a través de l'Agència d'Avaluació de Tecnologies Sanitàries de l'Institut de Salut Carles III, que es realitzarà en col·laboració amb altres òrgans avaluadors proposats per les comunitats autònomes, en els termes previstos reglamentàriament.»

Disposició final cinquena. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el Govern, en l'àmbit de les seues competències, perquè aprobe els reglaments i les normes per a l'aplicació i desplegament d'esta Llei.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Palma de Mallorca, 26 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13555 *LLEI 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics.* («BOE» 178, de 27-7-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

L'ús de llavors i plantes de viver és un factor bàsic per a l'activitat agrària, per constituir una de les inversions amb efecte multiplicador més elevat, per la seua significativa i positiva incidència en la capacitat productiva, resistència a agents adversos i qualitat de les collites. Per mitjà de les llavors i plantes de viver s'aconsegueix, a més, una transferència plena de tecnologia d'avantguarda des del laboratori d'investigació al camp de cultiu.

L'obtenció de noves varietats s'ha convertit en una activitat altament especialitzada, que demana elevades inversions i requereix amplis períodes de temps i equips humans pluridisciplinars i especialment qualificats per a la seua realització. Estes circumstàncies i la mútua dependència entre els sectors relacionats amb les llavors i plantes de viver, a saber, obtentores de varietats, productors i comerciants de llavors i plantes de viver, agricultors, indústries agroalimentàries, distribuïdors i consumidors, fan necessària una regulació adequada i equilibrada de les activitats més importants en esta matèria perquè queden clarament definits els drets i les obligacions de cada sector.

Esta regulació de les diferents activitats referides a les llavors i plantes de viver requereix el desenvolupament d'una completa normativa legal. Esta normativa legal s'ha de desenvolupar en tres vessants fonamentals: la referent a l'obtenció, caracterització i avaluació de les varietats vegetals i al Registre de varietats comercials; la corresponent a la producció i comercialització de les llavors i plantes de viver, i, finalment, íntimament relacionada amb la primera, la referent als recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació.

La legislació vigent en relació amb les llavors i plantes de viver és fruit del desenvolupament de la Llei 11/1971, de 30 de març, de Llavors i Plantes de Viver. Este marc jurídic ha patit moltes modificacions com a conseqüència de la incorporació al nostre ordenament jurídic de les Directives comunitàries en esta matèria. D'altra banda, la distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes derivada de la Constitució i dels Estatuts d'Autonomia, en la interpretació donada pel Tribunal Constitucional en diverses sentències en la matèria, exigeix la clara determinació de les competències de l'Estat. Tot això aconsella substituir la dita llei per una nova norma legal que done coherència al Dret espanyol en esta matèria.

La renovació del marc legal de regulació de les llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics va començar amb l'aprovació de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals, modificada per la Llei 3/2002, de 12 de març, que va regular el procediment i les normes aplicables al reconeixement de la titularitat sobre les obtencions vegetals, a través de la seua inscripció en el Registre de varietats protegides. Esta llei completa la renovació del règim jurídic de les llavors i plantes de viver en establir els requisits exigibles per a la seua comercialització, entre els quals es troba la seua inscripció en el Registre de varietats comercials.

Entre el Registre de varietats protegides, la gestió del qual és competència de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals, i el Registre de varietats comercials que es regula en esta llei, hi ha una relació molt estreta quant als seus fins i els treballs que s'han de desenvolupar per a la inscripció de varietats tant en un com en un altre registre.

En el Registre de varietats protegides s'inscriuen aquelles varietats per a les quals es concedeix un dret de propietat al seu obtentor, que es tradueix en una exclusivitat de producció i comercialització per a este obtentor. Esta exclusivitat no pot exercir-se si no té lloc l'autorització de comercialització, que s'aconsegueix a través de la inscripció en el Registre de varietats comercials.

Els exàmens que han de dur-se a terme tant en el camp com en el laboratori per a definir les varietats són idèntics en ambdós registres, per la qual cosa si una varietat ja ha sigut protegida o inscrita en el Registre de varietats protegides, no requereix la seua repetició per a la seua inscripció en el Registre de varietats comercials. Tan sols en algunes espècies és necessari un nou tipus d'assajos addicionals, els anomenats de valor agronòmic, que aporten informació sobre els avantatges agronòmics de la varietat en relació amb les existents en tot el territori espanyol.

Conseqüentment, l'atribució a l'Estat d'una competència executiva com és la de l'admissió i registre de les varietats comercials per mitjà de l'examen de cada una de què l'obtentor o sol·licitant present, amb els estudis, assajos i proves realitzades en camp fins a comprovar que és una varietat distinta, homogènia i estable, exigix el major grau d'homogeneïtat que només pot ser garantida per l'atribució a un únic titular de la competència i que forçosament ha de ser l'Estat.

La dificultat ve determinada per la naturalesa de la matèria, que impedeix o faria difícilment fraccionable l'activitat pública que no es referix a aspectes de mera constatació de requisits formals, sinó al comportament de sers vius que superaran una sèrie de proves i a disposar, una vegada admesos o autoritzats per a la seua comercialització i inscrits en un registre nacional, una denominació única o nom comercial de la varietat i un compromís de conservació en condicions idònies per part del sol·licitant que garantisquen permanentment la seua distinció, la seua estabilitat i la seua homogeneïtat.

En el Títol II es regulen les varietats comercials i el seu registre, que han de dur-se a terme per mitjà de proves i treballs estretament relacionats amb les que s'han de realitzar per al Registre de les varietats protegides, la qual cosa exigix una aproximació entre ambdós règims i registres. D'acord amb això, el Títol II d'esta llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva estatal derivada de l'article 149.1.9.a de la Constitució en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial, pel que fa a les actuacions que culminaran en la inscripció de la varietats comercials.

Per això, la gestió d'ambdós registres ha d'encomanar-se a la mateixa autoritat i no sols per a evitar duplicitat de treballs, sinó per coherència amb la finalitat d'ambdós registres.

En relació amb la producció i comercialització de llavors i plantes de viver ha d'aconseguir-se que les empreses productores de llavors i plantes de viver es responsabilitzen cada vegada més de la seua pròpia activitat, a través dels controls interns que estes mateixes establisquen.

Així mateix, és necessari evolucionar en matèria de control oficial, en línia amb les orientacions de la Unió Europea, per a propiciar un major compromís de les empreses productores de llavors i plantes de viver.

Les garanties que la llei ofereix als agricultors beneficien en la mateixa mesura els consumidors finals que adquireixen llavors i plantes de viver per a usos aliens a qualsevol activitat empresarial o comercial.

Des que els primers agricultors van iniciar la seua activitat i obtenien materials molt distints, en llocs diversos, a causa dels diferents ambients i les diferències dels materials de partida, contribuint a la conservació i el desenvolupament dels recursos fitogenètics, fins a l'època actual, els recursos fitogenètics han sigut i són la font de tots els materials de reproducció disponibles.

En primer lloc, per l'aplicació d'una selecció empírica, i en segon lloc, per l'aplicació de tècniques molt diverses i de complexitat creixent, enquadrades en el que es coneix com a millora genètica vegetal, l'obtenció de varietats té com a base fonamental els recursos fitogenètics; d'ací la seua íntima relació.

Això obliga a regular en una disposició amb rang de llei la gestió i la protecció dels recursos fitogenètics, per a conservar i promoure la utilització sostenible d'estos recursos, ampliar la base genètica dels cultius, varietats i espècies, enfortir la investigació que promoga i conserve la diversitat biològica i fomentar la creació de vincles estrets entre la millora genètica i el desenvolupament agrícola. Estes disposicions s'emmarquen en el Tractat Internacional sobre els Recursos Fitogenètics per a l'Alimentació i l'Agricultura en harmonia amb el Conveni sobre la Diversitat Biològica.

Esta llei regula, així mateix, les taxes derivades de la realització d'assajos i altres activitats precises per a la inscripció en el Registre de varietats comercials i estableix un règim sancionador eficaç i dissuasori en el que es delimiten amb claredat les responsabilitats concurrents.

Per a una millor ordenació del sector i l'establiment d'un mercat dinàmic i transparent, donada la complexitat de les distintes matèries regulades en esta llei, les competències de la qual corresponen al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i són exercides per l'Oficina Espanyola de Varietats Vegetals, es fa necessari comptar amb els mitjans tècnics, humans i materials idonis, que permeten desenvolupar amb garanties els llargs procediments administratius d'inscripció de varietats, els dissenys dels assajos, la posada al dia dels protocols de realització d'estos, la contínua incorporació al nostre dret positiu de Directives comunitàries sobre les matèries pròpies de la llei, i l'estreta i imprescindible col·laboració amb les comunitats autònomes i amb la Unió Europea. Esta estreta col·laboració requereix freqüents intercanvis d'informació, imprescindibles per al correcte exercici de les competències de l'Administració Central, de les comunitats autònomes i de la Unió Europea, i és necessari l'ús de sistemes informàtics que permeten la transmissió de dades en temps real.

Finalment, es disposa la creació d'òrgans col·legiats en matèria de llavors i plantes de viver i en relació amb la conservació i utilització dels recursos fitogenètics. La coordinació, d'acord amb les seues respectives competències, de les diverses Administracions i autoritats que intervenen en eixos processos i la necessitat de contrastar les opinions dels experts fa necessària la creació d'òrgans col·legiats d'estudi i proposta de les decisions de política general en matèria de llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació i d'ordenació i coordinació de les activitats relacionades amb la dita matèria.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Esta llei té com a objecte establir el règim jurídic aplicable a la producció destinada a la comercialització i a la comercialització de les llavors i plantes de viver, regular

les condicions de conservació i utilització dels recursos fitogenètics i determinar el procediment d'inscripció de les varietats comercials en el corresponent registre.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

L'àmbit d'aplicació d'esta llei comprén les llavors i plantes de viver de tots els gèneres i espècies vegetals, inclosos els fongs.

Article 3. Concepte de llavors, plantes de viver i varietats.

1. S'entén per llavors els elements que, botànicament o vulgarment, es designen amb este nom i la destinació dels quals és el de reproduir l'espècie o establir cultius, així com els tuberculs, bulbs i altres òrgans i material viu que s'utilitzen amb esta finalitat.

2. S'entén per plantes de viver les plantes senceres i parts de plantes destinades a l'establiment de plantacions, així com els materials vegetals no inclosos en la definició de llavors i que s'utilitzen per a la reproducció o multiplicació, inclosos els clons.

3. S'entén per varietat o cultivar el conjunt de plantes d'un sol tàxon botànic del rang més baix conegut, que pugui:

a) Definir-se per l'expressió de determinats caràcters morfològics, fisiològics, citològics, químics, bioquímics o altres de caràcter agrícola o econòmic, resultants d'un cert genotip o d'una certa combinació de genotips.

b) Distingir-se de qualsevol altre conjunt de plantes per l'expressió d'un d'estos caràcters almenys.

c) Considerar-se com una unitat, tenint en compte la seua aptitud per a propagar-se sense alteració.

4. S'entén per conjunt de plantes el format per plantes senceres o parts de plantes, sempre que les dites parts puguen generar plantes senceres.

5. S'entén per varietat de conservació aquella que, per a la salvaguarda de la diversitat biològica i genètica, constituïx un patrimoni irremplaçable de recursos fitogenètics, la qual cosa fa necessària la seua conservació per mitjà del cultiu i comercialització de llavors o de plantes de viver d'ecotips o varietats autòctones adaptades naturalment a les condicions locals i regionals amenaçades per l'erosió genètica.

TÍTOL II

Varietats comercials

CAPÍTOL I

Registre de varietats comercials

Article 4. *Inscripció en el Registre de varietats comercials.*

1. En el Registre de varietats comercials, gestionat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, s'anotaran les sol·licituds d'inscripció, l'espècie botànica, les denominacions variatals, les resolucions d'inscripció de varietats, les cancel·lacions, les renovacions i totes les circumstàncies que es determinen reglamentàriament.

2. Les disposicions d'este Títol s'aplicaran a tots els gèneres i espècies d'importància econòmica en l'agricultura i indústries derivades i per a aquelles altres per a les quals una norma comunitària així ho dispose, i comprendrà totes les varietats i, en el cas d'híbrids o de varietats sintètiques, els seus components.

3. Per a la inscripció de les varietats modificades genèticament serà necessari que la modificació genètica dispose de l'autorització de comercialització i cultiu en la Unió Europea.

4. Per a la inscripció en el Registre de varietats comercials de varietats d'espècies forestals, serà necessari que el material de base de què procedisquen haja sigut autoritzat conforme a la seua normativa específica i estigui inclòs en el Catàleg nacional de materials de base.

Article 5. *Naturalesa de la inscripció.*

1. La inscripció en el Registre de varietats comercials, que n'exigix la conservació, és un requisit previ i obligatori per a la producció destinada a la comercialització i per a la comercialització de llavors i plantes de viver, sempre que:

a) Es troben publicades les normes tècniques d'inscripció per a l'espècie de què es tracte.

b) No es tracte d'una espècie o una categoria de llavors o plantes de viver per a la qual la seua reglamentació tècnica específica o una norma comunitària excepcione el requisit de la inscripció per a la seua comercialització.

2. Les llavors i plantes de viver de varietats incloses en el Registre de varietats comercials no estaran subjectes a cap restricció de comercialització, excepte les que siguen conseqüència de l'existència d'un títol d'obtenció vegetal i el que estableix l'article 6.

3. No serà necessària la inscripció en el Registre de varietats comercials, per a la seua comercialització, de les varietats següents:

a) Les incloses en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea excepte el que disposa l'article 7.

b) Les incloses en els catàlegs nacionals dels països membres de la Unió Europea quan una norma comunitària ho estableisca expressament per a una espècie concreta.

4. Per a eliminar dificultats temporals de subministrament de llavors, i durant un període de temps determinat, es podrà autoritzar, oïdes les comunitats autònomes, la comercialització de llavors d'una categoria sotmeses a requisits menys estrictes o de llavors de varietats no inscrites en el Catàleg Comú o en el Registre de varietats comercials.

Article 6. *Limitacions a la comercialització de varietats inscrites en el Registre de varietats comercials.*

Es podran establir, amb caràcter excepcional, limitacions a la comercialització de varietats per les raons següents:

a) Fitosanitàries, o quan hi haja indicis de riscos per a la salut humana o sanitat animal, així com per al medi ambient.

b) Agronòmiques, que s'establisquen per a aquelles varietats que només puguen ser utilitzades en determinades zones o condicions de cultiu.

Article 7. *Limitacions a la comercialització de varietats incloses en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea.*

No obstant el que disposa l'article 5.3.a), podrà prohibir-se la utilització d'una varietat, en tot o en part del territori nacional, per mitjà del procediment establert en la legislació comunitària.

Article 8. *Excepció científica d'experimentació i assajos.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació podrà autoritzar als productors la comercialització de quantitats reduïdes de llavors o de plantes de viver de varietats no sol·licitades que es produïsquen o s'importen amb fins científics o de selecció.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació podrà autoritzar als productors la comercialització de quantitats adequades de llavors o de plantes de viver, destinades a experimentació o assajos, de varietats per a les quals haja sigut sol·licitada la seua inscripció en el Registre de varietats comercials.

3. Quan es tracte de llavors o de plantes de viver de varietats modificades genèticament, les autoritzacions a què es referixen els apartats anteriors només podran concedir-se si s'han adoptat totes les mesures necessàries per a evitar efectes adversos per a la salut, la sanitat animal o per al medi ambient. Per a l'avaluació del risc mediambiental se seguirà el procediment establert en la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'establix el Règim Jurídic de la Utilització Confinada, Alliberament Voluntari i Comercialització d'Organismes Modificats Genèticament.

CAPÍTOL II

Requisits per a la inscripció

Article 9. *Requisits que ha de complir la varietat per a ser inscrita.*

1. Una varietat podrà ser inscrita en el Registre de varietats comercials quan, sense perjudici de les altres formalitats previstes en esta llei, per mitjà de l'examen tècnic es comprove que:

- És distinta.
- És homogènia.
- És estable.
- Posseïx prou valor agronòmic o d'utilització i així ho exigisquen les normes tècniques d'inscripció de varietats.

2. L'avaluació dels requisits de distinció, homogeneïtat i estabilitat s'efectuarà d'acord amb el que disposa la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals.

3. Les varietats modificades genèticament han de complir, a més, un pla de seguiment.

4. Per a tindre en compte els avanços que es produïsquen en relació amb la conservació «in situ» i la utilització sostenible dels recursos fitogenètics, reglamentàriament s'establiran per a les varietats de conservació requisits menys estrictes pel que fa a l'examen tècnic.

Article 10. *Valor agronòmic o d'utilització.*

Es considera que una varietat té un valor agronòmic o d'utilització suficient si, en comparació amb altres varietats admeses en el Registre de varietats comercials, el conjunt de les seues qualitats al cultivar-se en una zona determinada representa una clara millora, bé siga en relació amb el seu cultiu, la seua productivitat, la seua utilització o la dels productes que se'n deriven. La inferioritat en alguns dels seus caràcters agronòmics o d'utilització pot quedar compensada per altres que es presenten com a favorables.

Article 11. *Denominació de la varietat.*

1. Tota varietat serà designada per una sola denominació, que permeta identificar-la sense risc de confusió amb altres i destinada a ser la seua designació genèrica.

2. Les denominacions de varietats podran adoptar la forma d'un nom de fantasia o d'un codi d'identificació.

3. Les regles en matèria de denominació de varietat per a comprovar si una denominació sol·licitada és o no admissible seran les establides per la normativa comunitària.

4. El registre de la denominació i les regles per a la seua utilització seran les establides en els articles 48 i 49 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals, excepte el que disposa l'article 48.5 de l'esmentada llei. Qualsevol persona que tinga un dret anterior sobre la denominació que poguera resultar afectat per la inscripció de la varietat podrà oposar-se al seu ús conforme al que disposa l'article 18 d'esta llei.

CAPÍTOL III

Procediment

Article 12. *Iniciació.*

1. Els procediments d'inscripció de varietats en el Registre de varietats comercials podran iniciar-se d'ofici o a instància del sol·licitant, del seu drethavent o d'una persona autoritzada per estos.

2. La sol·licitud d'inscripció haurà de vindre acompanyada, com a mínim, de la documentació següent:

- Acreditació del sol·licitant en cas de no coincidir amb la persona de l'obtentor.
- Descripció tècnica de la varietat.
- Document relatiu a la denominació de la varietat.

Article 13. *Presentació de les sol·licituds.*

1. La sol·licitud d'inscripció, dirigida al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, haurà de presentar-se davant de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma en què estiga establert el sol·licitant per a la realització de l'estudi formal.

2. Quan els sol·licitants no estiguen domiciliats a Espanya o quan les sol·licituds es presenten a través d'un establiment comercial, industrial o d'investigació que no tinga caràcter territorial, les sol·licituds es presentaran davant del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, el qual també efectuarà l'examen de forma.

3. Les comunitats autònomes que reben les sol·licituds remetran al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, dins dels 10 dies següents al de la seua recepció, una còpia dels documents rebuts que integren la sol·licitud.

Article 14. *Publicitat de les sol·licituds.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació publicarà periòdicament un butlletí de varietats comercials.

2. En el butlletí de varietats comercials han de publicar-se les dades que es determinen reglamentàriament i, en tot cas, la informació següent:

- Les sol·licituds presentades i les desistides.
- Les sol·licituds de denominació, la relació de les denominacions aprovades, així com els canvis de denominació.
- Les sol·licituds estimades i les desestimades.
- Les oposicions presentades i la seua resolució.

e) La indicació, si és el cas, que són varietats modificades genèticament.

Article 15. *Examen de forma.*

L'òrgan competent per a rebre la sol·licitud realitzarà el seu examen formal i comprovarà que ve acompanyada de la documentació preceptiva.

Article 16. *Remissió de la sol·licitud.*

1. Les comunitats autònomes remetran al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb totes les actuacions, les sol·licituds que hagueren superat l'examen de forma, abans de la data límit prevista en les normes tècniques d'inscripció d'entrega del material vegetal, perquè les varietats sol·licitades puguen ser incloses en els assajos corresponents.

2. Les comunitats autònomes comunicaran al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les resolucions desestimadores, una vegada que la resolució siga ferma. Si la resolució haguera sigut impugnada, també es notificarà esta circumstància.

Article 17. *Examen de fons.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació examinarà la documentació adjunta a la sol·licitud per a comprovar els requisits materials i realitzar un examen general de licitud.

2. A este efecte, es comprovarà:

a) Si del qüestionari tècnic i de les dades tècniques aportats pel sol·licitant s'obté la informació necessària per a la realització de l'examen tècnic.

b) Si la denominació és adequada, d'acord amb el que preveu l'article 11.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació requerirà als sol·licitants perquè aporten en el termini de 30 dies els documents i els justificants pertinents.

4. L'accés dels ciutadans a la informació continguda en el Registre de varietats comercials es regirà per les normes establides en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i es garantirà sempre el secret del mètode d'obtenció.

Article 18. *Oposició.*

1. Qualsevol persona podrà oposar-se a la inscripció d'una varietat vegetal per mitjà de la presentació d'un escrit dirigit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Únicament podrà plantejar-se oposició basada en algun dels motius següents:

a) L'incompliment de les condicions establides en els articles 9 i 10. No obstant això, l'oposició no podrà fonamentar-se en qüestions de propietat i domini, que han de plantejar-se davant dels tribunals ordinaris.

b) La infracció de les normes sobre denominacions de varietats que s'establixen en l'article 11 d'esta llei o en els seus reglaments de desenvolupament.

3. Els qui manifesten la seua oposició tindran la consideració d'interessats als efectes del que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

4. La tramitació de l'oposició s'efectuarà de conformitat amb el que disposa l'article 42 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obten-

cions Vegetals, amb les particularitats que s'establisquen reglamentàriament.

Article 19. *Examen tècnic.*

1. Una vegada realitzat l'examen de la sol·licitud, la varietat serà sotmesa a un examen tècnic la finalitat del qual serà:

a) Comprovar que la varietat pertany al tàxon botànic descrit.

b) Determinar que és distinta, homogènia i estable, per mitjà de l'assaig d'identificació.

c) Establir una descripció oficial de la varietat.

d) Si és el cas, conèixer la capacitat d'adaptació a determinades condicions de cultiu, rendiment, resistència a malalties, plagues o accidents, qualitat dels productes i altres característiques agronòmiques o d'utilització, de la varietat de què es tracte, per mitjà de l'assaig de valor agronòmic o d'utilització.

2. La realització de l'examen tècnic seguirà les regles contingudes en l'article 40 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtenacions Vegetals, amb les particularitats que s'assenyalen reglamentàriament.

3. Els assajos d'identificació efectuats en el Registre de varietats protegides seran considerats vàlids per al Registre de varietats comercials, i les mostres oficials de material vegetal de la varietat que va aportar el sol·licitant per al Registre de varietats protegides es consideraran igualment com a tals en el Registre de varietats comercials.

4. En el procediment d'inscripció oficial de les varietats de conservació es tindran en compte les característiques i els requisits de qualitat. En particular, els resultats de proves no oficials i els coneixements adquirits gràcies a l'experiència pràctica durant el cultiu, la reproducció i la utilització i les descripcions detallades de les varietats i les seues corresponents denominacions es tindran en consideració i, en el cas que siguem suficients, donaran lloc a l'exempció de l'examen oficial. Una vegada admés l'ecotipus o la varietat autòctona, s'incorporarà a la corresponent llista de varietats comercials amb la menció «varietat de conservació».

Article 20. *Resolució del procediment.*

1. El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació resoldrà sobre la inscripció d'una varietat.

2. Abans de la finalització de l'examen tècnic es podran concedir inscripcions provisionals per a aquelles varietats que en la primera fase complisquen amb els requisits de distinció i homogeneïtat.

3. Després de la petició prèvia, es podran concedir autoritzacions provisionals de comercialització a aquelles varietats per a les quals s'hagen presentat una sol·licitud d'inscripció i d'acord amb els requisits que s'assenyalen reglamentàriament.

4. Les resolucions d'inscripció en el Registre de varietats comercials indicaran, si és el cas, les restriccions en el seu ús i si són varietats destinades exclusivament a l'exportació.

Article 21. *Duració del procediment.*

1. Transcorregut el termini màxim de duració del procediment sense que l'Administració haja dictat una resolució expressa, la sol·licitud d'inscripció s'entendrà desestimada.

2. El termini màxim per a resoldre i notificar serà de sis mesos. Este termini quedarà suspès des de la comunicació a l'interessat que l'expedient està preparat per a la

realització de l'examen tècnic previst en l'article 19 d'esta llei, fins que s'incorporen a aquell els resultats d'este examen, d'acord amb el que preveu l'article 42.5.d) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 22. *Duració de la inscripció.*

1. La inscripció d'una varietat en el Registre de varietats comercials tindrà la vigència de deu anys, renovables per períodes de deu anys, llevat de les excepcions que establisquen les normes tècniques d'inscripció de les diferents espècies d'acord amb les normes comunitàries. La duració i renovació de la inscripció d'una varietat modificada genèticament estarà condicionada al termini màxim de comercialització concedit a la modificació genètica que continga.

2. La finalització del termini d'inscripció donarà lloc a la cancel·lació.

Article 23. *Cancel·lació.*

1. La cancel·lació de la inscripció d'una varietat s'efectuarà quan desapareguen les causes que van motivar el seu atorgament o en sobrevingueren d'altres que, si han existit, han justificat la denegació i, en especial, per les causes següents:

- a) Falta de comercialització de la varietat.
- b) Que la varietat s'haja deixat de conservar.
- c) Que la varietat haja deixat de ser distinta, estable o prou homogènia.
- d) Que s'haja comprovat que la varietat ha sigut afectada greument per malalties o plagues de nova aparició o que pugua afavorir-ne la difusió.
- e) Que s'haja comprovat que la varietat no ha tingut el comportament previst en relació amb el valor agronòmic.
- f) Que s'haja comprovat que hi ha risc per a la salut humana o la sanitat animal o per al medi ambient.
- g) Que no es respecten posteriorment les normes legals o reglamentàries, nacionals o comunitàries.
- h) Quan es demostre que s'han donat informacions falses o fraudulentament en relació amb les dades en virtut de les quals es va concedir la inscripció.

2. La cancel·lació de la inscripció, sempre que no siga per expiració de terminis, requerirà un expedient incoat a este efecte, en el que es donarà audiència als interessats. Fins que no es resolga este expedient, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació podrà suspendre la producció i comercialització de llavors o de plantes de viver de la varietat de què es tracte.

TÍTOL III

Producció i comercialització de llavors i plantes de viver

CAPÍTOL I

Requisits per a la producció i comercialització de llavors i plantes de viver

Article 24. *Producció i comercialització.*

1. S'entén per producció el conjunt d'operacions encaminades a multiplicar i condicionar les llavors i plantes de viver per a efectuar sèmbrs o plantacions.

2. S'entén per comercialització la venda, la tinença destinada a la venda, l'oferta de venda i tota cessió, entrega o transmissió amb fins d'explotació comercial, de llavors o de plantes de viver, inclòs qualsevol consumidor, a títol oneros o no.

3. La producció i comercialització de materials forestals de reproducció es regirà per la seua normativa específica pel que fa a este Títol.

4. La producció i comercialització de varietats de conservació, varietats d'aficionat i mesclades de llavors es regiran per una normativa específica.

Article 25. *Varietats objecte de producció i comercialització.*

En aquelles espècies per a les quals s'haja establert un Registre de varietats comercials o un catàleg comú de varietats de la Unió Europea, només es podran produir i comercialitzar les llavors i plantes de viver de varietats registrades en estos, d'acord amb el que preveu l'article 5.

Article 26. *Requisits generals.*

1. La producció de llavors i plantes de viver s'ajustarà a les condicions generals establides en esta llei i a les condicions específiques assenyalades en els Reglaments Tècnics, dictats pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per a cada espècie o grup d'espècies.

2. Les normes relatives a la producció i comercialització de llavors i plantes de viver no s'aplicaran als materials vegetals la destinació dels quals siga l'exportació a tercers països.

Article 27. *Requisits dels processos de producció i de comercialització de llavors i plantes de viver.*

La reglamentació tècnica específica contemplarà, com a mínim, els extrems següents:

- a) Espècies incloses.
- b) Varietats comercials admissibles.
- c) Categories de llavors o plantes de viver admeses per a cada espècie o grup d'espècies.
- d) Requisits de les parcel·les de producció.
- e) Requisits de qualitat de les llavors, tenint en compte les normes de l'Associació Internacional d'Anàlisi de Llavors (ISTA) i de les plantes de viver, entre els quals figuraran els límits de tolerància relatius a la presència adventícia d'organismes modificats genèticament.
- f) Controls que s'han d'efectuar.
- g) Els mètodes de producció i comercialització de llavors i plantes de viver per a l'agricultura ecològica.
- h) Els mètodes de producció i comercialització de varietats de conservació, varietats d'aficionats i mesclades de llavors.

Article 28. *Zones especials de cultiu i producció.*

1. Les comunitats autònomes podran fixar zones en què es regule el cultiu i la producció de determinades espècies o varietats quan calga garantir la sanitat vegetal, la salut humana o animal o preservar el medi ambient i la diversitat agrària, sense perjudici del compliment de la normativa comunitària a estos efectes.

2. Així mateix, podran establir les condicions especials en què poden produir-se i comercialitzar-se, així com les restriccions quantitatives que procedisquen, en relació amb la conservació «in situ» o «ex situ», i la utilització sostenible dels recursos fitogenètics.

Article 29. Excepcions generals.

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació podrà autoritzar amb les garanties suficients la producció i comercialització de quantitats adequades de llavors i plantes de viver que no complisquen els requisits d'este Títol quan estiguen destinades a proves o fins científics o a llavors de selecció, sempre que no siguin transgèniques, sense perjudici del que preveu la Llei 9/2003, de 25 d'abril, de Règim Jurídic de la Utilització Confinada, Alliberament Voluntari i Comercialització d'Organismes Modificats Genèticament, i en el Reial Decret 178/2004, de 30 de gener, pel qual s'aprova el Reglament general per al desplegament i execució de l'esmentada llei, pel que fa a les autoritzacions d'alliberament voluntari en els cultius, la finalitat dels quals és efectuar l'examen tècnic per a la inscripció de varietats comercials o protegides.

Article 30. Ús obligat de la denominació varietal.

Les llavors i plantes de viver que pertanguen a una varietat inclosa en el Registre de varietats comercials o en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea, o, si no n'hi ha, que gaudisquen de protecció nacional o comunitària com a obtencions vegetals, només es podran comercialitzar amb la denominació que figure inscrita.

Article 31. Precintat de llavors i plantes de viver.

1. Les llavors han de comercialitzar-se en envasos precintats i etiquetats, sense perjudici de les disposicions especials per a l'expedició de llavors a granel.

2. Les plantes de viver han de comercialitzar-se precintades i etiquetades, individualment o agrupades.

3. El precintat consisteix en les operacions de tancament dels envasos o feixos que les contenen i en la col·locació d'etiquetes, de forma que no es puguin obrir sense que el sistema de tancament quede deteriorat o sense que l'envàs o l'etiqueta mostren senyals de manipulació.

4. Les etiquetes, tant les oficials com les del proveïdor, han d'estar redactades, almenys, en la llengua espanyola, oficial de l'Estat.

5. Les llavors i plantes de viver de les espècies no previstes en la reglamentació tècnica específica podran comercialitzar-se envasades o a granel, però en ambdós casos han d'anar acompanyades d'una etiqueta o d'un document del proveïdor on figuren, com a mínim, el nom del proveïdor, l'espècie, la varietat i el que preveu l'apartat 6 d'este article, si escau.

6. En les etiquetes, tant de llavors com de plantes de viver que continguin organismes modificats genèticament, figurarà la informació següent: «Conté organismes modificats genèticament».

Article 32. Emmagatzemament.

No podran depositar-se en els magatzems de llavors grans ni òrgans vegetals destinats a fins comercials diferents dels de multiplicació i reproducció, excepte amb autorització de l'autoritat competent, d'acord amb les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

Article 33. Comercialització de llavors i plantes de viver procedents d'altres Estats membres de la Unió Europea.

1. Les llavors i plantes de viver d'espècies, la comercialització de les quals no estiga regulada en l'àmbit de la Unió Europea i que procedisquen dels seus Estats membres, han de complir els següents requisits per a poder ser comercialitzades a Espanya:

a) Oferir les mateixes garanties que les produïdes a Espanya, d'acord amb la reglamentació específica i amb la normativa fitosanitària en vigor.

b) Vindre acompanyades d'un certificat expedit per l'autoritat competent de l'Estat membre d'on procedisquen, en el qual es faça constar que dites llavors i plantes de viver estan autoritzades per a comercialitzar-se en este país.

2. Les llavors i plantes de viver que procedisquen d'Estats membres de la Unió Europea i pertanguen a espècies i categories regulades per les directives comunitàries podran ser comercialitzades lliurement, sempre que complisquen tots els requisits que s'hi exigixen.

3. Els introductors de llavors i plantes de viver a què es referixen els apartats anteriors han d'omplir i aportar davant dels òrgans competents de les comunitats autònomes els documents i les dades necessàries per a facilitar el control i la informació prevista en la legislació comunitària i per a confeccionar les estadístiques nacionals. Les comunitats autònomes facilitaran al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació totes les dades i informacions de què disposen, per al compliment de les dites finalitats.

CAPÍTOL II**Importacions****Article 34. Condicions per a la importació de llavors i plantes de viver procedents de tercers països.**

1. Les llavors i plantes de viver que s'importen de països tercers i pertanguen a espècies de la comercialització de les quals estiga regulada en l'àmbit de la Unió Europea han de complir les condicions següents:

a) En aquells casos en què en la Unió Europea s'haja establert algun tipus d'equivalències amb països tercers per a determinades espècies i categories, només podran importar-se llavors i plantes de viver de les dites espècies i categories, i d'aquells països per als quals s'haja reconegut l'equivalència, en les condicions fixades en les corresponents decisions d'equivalències dictades per la Unió Europea.

b) Quan s'importen de països tercers llavors i plantes de viver per a les quals encara no s'haja establert un règim d'equivalències comunitari, aquelles han de complir idèntics requisits que els exigits a les llavors i plantes de viver produïdes en l'interior de la Unió Europea.

2. Les llavors i plantes de viver d'espècies, la comercialització de les quals no estiga regulada en la Unió Europea, que procedisquen de països tercers, han d'oferir les mateixes garanties i condicions que les produïdes a Espanya, de conformitat amb la seua reglamentació específica i amb la normativa fitosanitària.

CAPÍTOL III**Proveïdors de llavors i plantes de viver****Article 35. Concepte i classificació dels proveïdors.**

1. S'entén per proveïdor tota persona, física o jurídica, que exercisca professionalment en relació amb les llavors i plantes de viver algunes de les activitats següents: producció, magatzematge, importació i comercialització o posada en el mercat.

2. Atenent l'activitat principal que realitzen, els proveïdors es classifiquen en:

a) Productor: el que realitza l'activitat de producció i pot realitzar, a més, qualsevol de les assenyalades per als altres proveïdors.

b) Comerciant: el que realitza l'activitat d'importació, emmagatzemament o comercialització o posada en el mercat.

Article 36. *Autorització i registre.*

1. Tots els productors de llavors i plantes de viver han d'estar autoritzats per la Comunitat Autònoma on radique la seua seu social i registrats oficialment per esta. La dita autorització, que produirà efectes en tot el territori de l'Estat, serà remesa al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació perquè siga inclosa en el Registre Nacional de Productors.

2. Quan les instal·lacions i mitjans necessaris per a la concessió de la dita autorització es troben en una o diverses comunitats autònomes diferents de la que s'ha sol·licitat la referida autorització, estes han d'emetre, a petició de la Comunitat Autònoma on s'haja presentat l'esmençada sol·licitud, un informe que indique totes les circumstàncies puguin ser rellevants que per a la concessió de l'autorització corresponent.

3. Tots els comerciants han de comunicar l'exercici de la seua activitat a efectes de la seua inscripció en el registre de la corresponent Comunitat Autònoma en què tinguen les seues instal·lacions.

4. Els requisits que han de complir els productors s'assenyalaran reglamentàriament. En tot cas han de comptar amb mitjans propis en equipaments tècnics i humans, d'acord amb la seua producció.

Article 37. *Pèrdua de la condició de proveïdor.*

Es perdrà la condició de proveïdor, en la classe de què es tracte, en els casos següents:

a) De forma temporal, quan haja sigut sancionat per una infracció administrativa molt greu, d'acord amb el que estableix l'article 65.

b) Quan es comprove que el proveïdor ja no complix les condicions que van donar lloc a la concessió de l'autorització per a exercir com a proveïdor.

c) Quan haja cessat en l'activitat més de dos anys consecutius.

Article 38. *Registre nacional de productors.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació mantindrà el Registre nacional de productors, de caràcter informatiu, per a donar publicitat a les autoritzacions i arregar la informació corresponent que li han de remetre les comunitats autònomes.

2. Les comunitats autònomes comunicaran al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les altes, modificacions i baixes que es produïsquen en les autoritzacions concedides als productors.

CAPÍTOL IV

Control i certificació de llavors i plantes de viver

Article 39. *Operacions de control oficial.*

El procés de producció i precintat de llavors i plantes de viver estarà sotmés a un control oficial per a determinar si el material vegetal complix els requisits establits per a la categoria del material de què es tracte aplicables si és el cas. El control oficial es durà a terme directament per les comunitats autònomes o sota la seua supervisió, en les condicions establides per la normativa vigent. El

control oficial s'estendrà també a la comercialització i l'activitat dels proveïdors.

El control oficial s'efectuarà d'acord amb les normes internacionals generalment acceptades i el que estableix la reglamentació tècnica específica.

Article 40. *Certificació de llavors i plantes de viver.*

Certificació de llavors i plantes de viver és el conjunt d'operacions de control que es realitzen oficialment de forma documentada per a constatar que la producció d'un material vegetal determinat complix els requisits legals d'acord amb la categoria del material de què es tracte.

En els casos establits reglamentàriament, l'Administració competent certificarà que les llavors i plantes de viver complixen els requisits de producció i precintat exigibles.

Article 41. *Obligació de col·laboració.*

Els proveïdors de llavors i plantes de viver estan obligats a prestar tota la col·laboració als òrgans oficials competents, per a permetre'ls realitzar els controls oficials establits en esta llei i en la seua reglamentació específica.

Article 42. *Controls pels proveïdors.*

1. Per a garantir el compliment de les normes contingudes en esta llei i en els seus reglaments de desenvolupament, els proveïdors, bé per ells mateixos, bé en col·laboració amb un altre proveïdor, han d'efectuar els autocontrols que la normativa aplicable assenyalen.

2. Els proveïdors comprovaran la qualitat de les llavors i plantes de viver que produïxen o comercialitzen d'acord amb el que la normativa aplicable estableix.

Article 43. *Verificació de la qualitat.*

1. Per a comprovar en qualsevol fase del procés de producció, la qualitat tecnològica, la puresa de varietat i l'estat sanitari de les llavors i plantes de viver que es van a comercialitzar en el territori nacional, les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat, en els seus respectius àmbits de competència, establiran plans específics d'assajos de camp i de laboratori amb mostres preses per a esta finalitat.

2. L'Administració General de l'Estat, en coordinació amb les comunitats autònomes, elaborarà plans nacionals de control de la qualitat sobre les llavors i plantes de viver objecte de comerç.

3. L'Administració General de l'Estat podrà fomentar l'avaluació de les noves varietats vegetals per a millorar el rendiment i la qualitat de les collites.

TÍTOL IV

Recursos fitogenètics

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 44. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, s'entén per:

a) Recursos fitogenètics: qualsevol material genètic, d'origen vegetal, que per extensió inclou els fongs, amb valor real o potencial per a l'agricultura i l'alimentació.

b) Material genètic: material reproductiu i de propagació vegetativa, que conté unitats funcionals de l'herència.

c) Conservació «in situ»: la conservació de material genètic en els seus ecosistemes i hàbitat naturals, i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies en els seus entorns naturals i, en el cas de les espècies cultivades, en els entorns en què hagen desenvolupat les seues propietats específiques.

d) Conservació «ex situ»: la conservació dels recursos fitogenètics fora del seu hàbitat natural.

Article 45. Àmbit d'aplicació.

1. El que disposa este Títol s'aplicarà als recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació que requereixen de disposicions específiques per a assegurar la seua conservació i utilització sostenible.

2. Les varietats de conservació tindran sempre la consideració de recurs fitogenètic.

3. En relació amb l'aplicació del que disposa el Capítol II del present Títol, s'exclou de l'àmbit d'aplicació la llista dels cultius compresos en el sistema multilateral que estableix el Tractat Internacional sobre els recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura per a aquells Estats adherits a este.

CAPÍTOL II

Accés als recursos fitogenètics

Article 46. Limitació de l'accés als recursos fitogenètics.

1. Les comunitats autònomes, en el seu àmbit territorial, podran establir condicions a l'accés de recursos fitogenètics «in situ» en les zones i espècies la recol·lecció de les quals requereixca d'especial protecció per a preservar la seua conservació i utilització sostenible.

2. Només podrà accedir-se als recursos fitogenètics amb fins d'investigació, millora genètica i foment de la conservació i utilització sostenible d'estos recursos.

3. L'accés per persones físiques o jurídiques d'altres Estats, diferents de l'Estat espanyol, estarà supeditat a la normativa comunitària i a l'existència d'acords de transferència de material, convenis o tractats bilaterals establits a este efecte.

Article 47. Obligacions dels receptors.

1. Els receptors no podran reclamar cap dret de propietat intel·lectual, industrial o d'una altra índole que limite l'accés als recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura, o a les seues parts o components genètics, en la forma rebuda.

2. Els receptors de recursos fitogenètics no podran transferir a tercers els recursos fitogenètics rebuts sense el consentiment de qui li'ls va proporcionar.

3. Els receptors es comprometran a remetre a l'òrgan o entitat que li haja proporcionat el recurs fitogenètic cada dos anys, i fins transcorreguts 20 anys des de la recepció, un informe sobre les investigacions i aplicacions obtingudes de la utilització en este període dels recursos fitogenètics rebuts, excepte l'estrictament confidencial.

4. El receptor d'un recurs fitogenètic, que comercialitza a Espanya o a l'estranger un producte que incorpore material genètic procedent dels recursos fitogenètics rebuts, estarà obligat, mentre dure la dita comercialització, que l'esmentat producte estiga, sense restriccions, a disposició de qualssevol altres persones o institucions nacionals per al seu ús en investigació i millora genètica

ulteriors, respectant la legislació vigent sobre drets de propietat intel·lectual.

CAPÍTOL III

Programa nacional de conservació i utilització sostenible dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació

Article 48. Programa nacional de conservació i utilització sostenible dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació.

1. El Programa nacional de conservació i utilització sostenible dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que tindrà en compte els articles 5 i 6 del Tractat Internacional sobre els recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura, comprendrà els fins següents:

a) Evitar la pèrdua de la diversitat genètica d'espècies i varietats agroalimentàries en desús i d'aquelles altres el potencial genètic de les quals és susceptible d'utilització directa o de ser emprat en la millora genètica d'espècies vegetals.

b) Caracteritzar i documentar este material vegetal per a facilitar i fomentar la seua utilització sostenible.

c) Establir una adequada estructura de bancs de recursos fitogenètics que canalitze la necessària cooperació nacional i internacional en la matèria.

2. El programa nacional s'estructura en plans d'actuació que establiran les línies de treball i les mesures corresponents per a la consecució d'estos fins.

3. Els plans d'actuació determinaran en particular les accions de manteniment, caracterització i utilització de les col·leccions de recursos fitogenètics que es realitzaran durant el seu període de vigència, així com les accions de coordinació per a la seua execució.

Article 49. Xarxa de col·leccions del programa nacional.

1. La Xarxa de col·leccions del programa nacional estarà constituïda per les col·leccions de recursos fitogenètics mantingudes «ex situ» en forma de llavor o amb material de reproducció vegetativa per organismes pertanyents a les Administracions públiques les autoritats responsables de les quals manifesten el seu desig d'incorporar-les a la xarxa.

2. Els recursos fitogenètics que s'incorporen a la Xarxa de col·leccions han de complir, almenys, els requisits següents:

- a) Estar degudament identificats.
- b) Estar en condicions adequades de conservació.
- c) Els que s'establisquen reglamentàriament.

3. Les Administracions públiques vetllaran pel manteniment i conservació del material fitogenètic.

Article 50. Centre Nacional de Recursos Fitogenètics.

1. El Centre de Recursos Fitogenètics de l'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària tindrà caràcter de Centre Nacional de Recursos Fitogenètics.

2. Les funcions de l'esmentat centre seran les següents:

a) Ser el centre de conservació de les col·leccions base de llavors, en el qual haurà de depositar-se un duplicat de totes les col·leccions de llavors que integren la Xarxa de col·leccions del programa nacional.

b) Ser el centre de documentació de la Xarxa de col·leccions del programa nacional i responsable de l'elabo-

ració i manteniment de l'inventari de recursos fitogenètics inclosos en la Xarxa de col·leccions.

- c) Assessorar l'autoritat competent que ho sol·licite.
- d) Participar en el seguiment de l'execució dels plans d'actuació del programa nacional i elaborar un informe anual.
- e) Altres funcions que li pogueren ser encomanades reglamentàriament.

Article 51. *Drets dels agricultors.*

Reglamentàriament s'establiran els mecanismes per a protegir i promoure els drets dels agricultors i, en particular, han d'establir-se les mesures pertinents per a participar en la distribució dels beneficis que es deriven de la utilització dels recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura.

Les Administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, han d'establir, per a promoure l'ús i conservació dels recursos genètics en perill de desaparició, mesures encaminades a:

- a) Facilitar als agricultors la conservació, utilització i comercialització de les llavors i plantes de viver conservades en les seues finques, de varietats locals en perill de desaparició, en quantitats limitades i d'acord amb la legislació sobre llavors i plantes de viver.
- b) La protecció, la conservació i el desenvolupament dels coneixements tradicionals d'interès per als recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura.

TÍTOL V

Taxes relatives al Registre de varietats comercials

Article 52. *Subjectes passius i exempcions.*

1. Seran subjectes passius d'estes taxes els sol·licitants de la inscripció d'una varietat en el Registre de varietats comercials i les persones, físiques o jurídiques, en el favor de les quals es realitze la prestació dels servicis que constitueixen els seus fets imposables.

2. Les taxes establides es regiran pel que disposa este Títol i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'establixen en l'article 9 de Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics, en especial quant als subjectes obligats al pagament de les taxes com a responsables tributaris.

3. El reconeixement i la inscripció de varietats de conservació a què es referix el Títol IV estaran exemptes de l'abonament de les taxes d'este Títol V.

Article 53. *Taxa per tramitació i resolució.*

Constituïx el fet imposable d'esta taxa la tramitació del procediment administratiu i la seua resolució.

La meritació de la taxa es produirà en el moment en què s'inicie la tramitació del procediment per l'Administració General de l'Estat.

L'import de la taxa per la tramitació i resolució de l'expedient és de 306,52 euros.

Article 54. *Taxa per la realització de l'assaig d'identificació.*

Constituïx el fet imposable d'esta taxa la realització de les proves, assajos i qualsevol altra activitat compresa en l'assaig d'identificació necessari per a la inscripció d'una varietat, conforme a la seua legislació específica.

Als efectes d'este article, les espècies o grups d'espècies a què pertanguen les varietats vegetals el material de les quals vaja a ser objecte de l'assaig es classifiquen en els grups arrellegats en l'annex 2 de la Llei 3/2000, de 7

de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals.

La meritació de la taxa es produirà, el primer any, en el moment de l'entrega del material vegetal a l'autoritat competent per a la realització de l'assaig, i en el segon i successius, en el moment en què es realitzen les sèmbras o plantacions o es multiplique el material.

Les taxes per la realització dels assajos d'identificació seran les següents:

Per cada any d'examen:

	Euros
Grup primer	797,26
Grup segon	574,02
Grup tercer	478,36
Grup quart	382,68

Quan es tracte d'una varietat híbrida, siga quina siga l'espècie, i siga necessari efectuar un estudi dels components genealògics, el tipus de taxa serà el doble de la indicada per a l'espècie corresponent.

Article 55. *Taxa per la realització de l'assaig de valor agronòmic.*

Constituïx el fet imposable d'esta taxa la realització de les proves i assajos de camp i de laboratori necessaris per a la determinació del valor agronòmic o d'utilització dels materials vegetals presentats a registre.

El merite de la taxa es produirà en el moment de l'entrega del material vegetal en les condicions que s'establixen en la seua reglamentació específica.

Les taxes per la realització d'estos assajos seran les següents:

Per cada any d'examen:

	Euros
Creïlla	1.122,53
Dacsa	1.227,76
Els altres cereals, oleaginoses i tèxtils	1.052,36
Remolatxa sucrera	1.403,15
Alfals, trèvols i gramínies farratgeres i pradenques.	1.122,53

Per a les espècies no citades anteriorment, el preu de la taxa queda fixat en 1.122,53 euros.

Article 56. *Gestió i recaptació.*

1. Els servicis i activitats constitutius del fet imposable de les taxes previstes en els articles 53 i 54, en este cas només durant el primer any, i en l'article 55 no es prestaran o realitzaran fins que no s'haja efectuat el pagament de la quantia que resulte exigible i que haurà de fer-se efectiva pel procediment d'autoliquidació.

Els servicis i activitats constitutius del fet imposable de la taxa prevista en l'article 54, excepte el primer any, encara que hagen sigut prestats, no seran eficaços fins que no s'haja efectuat el pagament en la quantia que fóra exigida. Amb independència de l'anterior, la referida quantia serà exigible per la via de constrenyiment.

La falta de pagament en període voluntari de les taxes relatives als assajos d'identificació del segon any i successius motivaran l'arxiu de l'expedient.

2. La gestió i recaptació en via ordinària d'estes taxes correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

3. D'acord amb el principi d'equivalència arrellegat en l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics, el Govern, mitjançant un reial decret, podrà modificar les quanties de les taxes establides en este Títol.

TÍTOL VI

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 57. *Delimitació de les infraccions.*

Sense perjuí de les accions civils o penals que pogueren exercir-se, l'incompliment dels requisits, condicions, obligacions i prohibicions relacionats amb el Registre de varietats comercials, recursos fitogenètics, producció, comercialització, control i certificació de llavors i plantes de viver, així com amb el Registre nacional de productors i amb el Registre de comerciants, seran considerats com a infracció administrativa, d'acord amb el que disposa esta llei.

Article 58. *Responsabilitat per infraccions.*

1. Són responsables dels fets constitutius de les infraccions tipificades en esta llei les persones físiques o jurídiques que els cometen inclús a títol de simple negligència, així com les que, per acció o omissió, hi hagen participat. Quan el compliment de les obligacions previstes en esta llei corresponga a diverses persones conjuntament, respondran de forma solidària de les infraccions que, si és el cas, es cometen i de les sancions que s'imposen.

2. En el supòsit de les herències jacents, comunitats de béns i la resta d'entitats que, faltats de personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat, seran responsables solidaris els coparticipants o cotitulars, en proporció a les seues respectives participacions.

3. Seran responsables subsidiaris per l'incompliment de les obligacions imposades per esta llei que comporten el deure previndre la infracció administrativa comesa per altres les persones físiques i jurídiques sobre les quals este deure recaiga.

4. En el supòsit d'infraccions greus o molt greus, quan una infracció siga imputada a una persona jurídica, seran responsables subsidiaris les persones que integren els seus òrgans rectors o de direcció, sempre que la infracció siga imputable a la seua conducta dolosa o negligent.

5. En concret, es consideraran responsables:

a) Quan es tracte de mercaderies importades o per a exportació, el seu importador o exportador.

b) De les infraccions en mercaderies envasades i degudament precintades, la persona física o jurídica el nom o la raó social de la qual figure en l'etiqueta, llevat que es demostre la seua falsificació o mala conservació pel tenidor, sempre que siguen conegudes o s'especifiquen en l'envàs les condicions de conservació.

c) De les infraccions en mercaderies a granel o sense els precintes d'origen, el tenidor d'estes, excepte quan pugua acreditar la responsabilitat d'un altre tenidor.

d) En tot cas, si el presumpte responsable prova que la infracció s'ha produït per informació errònia, o per falta d'informació reglamentàriament exigida, i que és una altra persona identificada la responsable de la dita informació, la infracció serà imputada a este últim.

Article 59. *Competències sancionadores.*

L'exercici de la potestat sancionadora en execució d'esta llei correspondrà, amb caràcter general, a les comunitats autònomes. La potestat sancionadora serà exercida pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pel que fa a les infraccions que es cometen en relació amb la importació o exportació de varietats comercials, llavors o plantes de viver, a les infraccions greus tipificades en l'article 61.d) i a les infraccions molt greus tipificades en l'article 62.d) i k).

CAPÍTOL II

Infraccions

Article 60. *Infraccions lleus.*

Es consideraran lleus les infraccions següents:

a) L'incompliment de l'obligació de presentar a l'autoritat competent, en els terminis reglamentàriament establits, la informació, documents o material que es consideren necessaris per al control del manteniment de la varietat o el material necessari per a la renovació de les mostres oficials per a la col·lecció de referència.

b) La falta generalitzada d'anotacions d'entrades i eixides de magatzem, conservació d'albarans i factures o la venda d'alguna partida de llavors o plantes de viver sense la corresponent factura.

c) Exercir l'activitat de comerciant sense haver comunicat l'exercici de la seua activitat per a la seua inscripció en el corresponent registre.

d) L'incompliment de l'obligació de dur a terme l'autocontrol de la seua activitat a què es referix l'article 42.

Article 61. *Infraccions greus.*

Es consideraran greus les infraccions següents:

a) L'ocultació de dades que siguen rellevants per a aconseguir l'autorització i la inscripció de la varietat en el Registre de varietats comercials.

b) El depòsit en un mateix magatzem, sense autorització, d'elements de reproducció i multiplicació junt amb altres que no tinguen eixe caràcter, tant si estan a granel, envasats en sacs o de qualsevol altra manera.

c) La falta d'indicació, o la seua inexactitud, en les etiquetes dels envasos de llavors i plantes de viver, de les dades que han de figurar-hi, així com en la publicitat, sempre que això no vinga referit a l'intent d'induir a error a l'usuari quant a la varietat, categoria del material o estat sanitari, així com l'incompliment de l'obligació d'utilitzar la denominació assignada a la varietat.

d) L'incompliment dels terminis establits per a la remissió de les dades i documents que figuren en els plans de seguiment de varietats modificades genèticament, així com la remissió de dades que no s'ajusten a la realitat, quan no pugua ser considerat falta molt greu.

e) L'incompliment dels requisits de qualitat de les llavors i plantes de viver en el procés productiu o comercial, quan no constitueisca falta molt greu.

f) L'ocultació d'informació i l'obstaculització de la labor inspectora de les autoritats competents.

g) L'incompliment en matèria de coexistència de cultius de varietats modificades genèticament, convencionals i ecològiques, i de les mesures assenyalades legalment per al cultiu de l'espècie de què es tracte, quan este incompliment no produïska una alteració de la naturalesa dels productes obtinguts d'acord amb cada tipus de cultiu.

h) L'alteració del precintat d'un envàs o del seu contingut.

i) L'incompliment en matèria de varietats modificades genèticament dels requisits de traçabilitat i etiquetatge exigibles a estes.

Article 62. *Infraccions molt greus.*

Es consideraran molt greus les infraccions següents:

a) L'ocultació de la pèrdua de les condicions de distinció, homogeneïtat i estabilitat d'una varietat vegetal o la falsedat en documents o dades que siguen rellevants per a la seua inscripció.

b) L'ocultació de la condició de varietat modificada genèticament.

c) La falsedat de les dades de l'etiqueta i en la publicitat que estiguen referits a la denominació de varietat, a la categoria del material o al seu estat sanitari.

d) L'alteració de les dades exigides en els plans de seguiment de varietats modificades genèticament o l'incompliment dels terminis establits per a la remissió de les dades i documents, sempre que d'això es puga derivar un perill per a la salut humana, la sanitat animal o el medi ambient.

e) L'incompliment dels requisits de qualitat de les llavors i plantes de viver en el procés productiu o comercial, quan no arriben al 50 per cent dels percentatges mínims exigits o quan superen el doble de les toleràncies màximes autoritzades, segons els casos.

f) La producció i el comerç de llavors i plantes de viver sense sotmetre's al control oficial establert en l'article 39.

g) La producció i comerç de llavors i plantes de viver de varietats no inscrites en el Registre de varietats comercials o en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea, quan este requisit siga obligatori.

h) Impedir la labor inspectora.

i) El crebant de les mesures provisionals sobre mercaderies o magatzems.

j) L'incompliment en matèria de coexistència de cultius de varietats modificades genèticament, convencionals i ecològiques, i de les mesures assenyalades legalment per al cultiu de l'espècie de què es tracte, quan este incompliment produïska una alteració de la naturalesa dels productes obtinguts d'acord amb cada tipus de cultiu.

k) La importació i exportació de varietats modificades genèticament sense comptar amb la corresponent autorització del país de destinació, d'acord amb les normes comunitàries o internacionals en vigor.

l) Exercir l'activitat de productor de llavors i plantes de viver per a la comercialització sense la deguda autorització.

CAPÍTOL III

Sancions

Article 63. *Sancions pecuniàries.*

1. Les infraccions qualificades com a lleus seran sancionades amb multes compreses entre 300 i 3.000 euros.

2. Les infraccions qualificades com a greus seran sancionades amb multes compreses entre 3.001 i 30.000 euros.

3. Les infraccions qualificades de molt greus seran sancionades amb multes compreses entre 30.001 i 300.000 euros.

4. Quan les infraccions posen en perill la salut humana, la dels animals o el medi ambient, les sancions s'incrementaran en un 50 per cent.

5. En les infraccions greus i molt greus, el límit superior de les sancions podrà augmentar-se fins al doble del benefici obtingut per l'infractor, quan este benefici siga superior a este límit.

6. El límit mínim de la sanció pecuniària en cap cas podrà ser inferior al benefici obtingut per l'infractor.

7. Si, en raó de les circumstàncies concurrents, s'aprecia una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuricitat del fet, l'òrgan sancionador podrà establir la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions que precedisca immediatament en gravetat a aquella en què s'integra la considerada en el cas que es tracte.

8. Per a la qualificació i quantia de les sancions es tindrà en compte l'espècie, categoria de llavor o planta de viver i el seu valor intrínsec.

9. El Govern podrà modificar l'import de les sancions establides en este capítol d'acord amb les variacions de l'índex de preus del consum.

Article 64. *Decomís de material vegetal.*

1. A més del pagament de les multes, es podrà procedir al decomís del material vegetal sempre que este:

a) No puga posar-se en el comerç com a material de reproducció o multiplicació.

b) Siga susceptible de causar un perjuí a la salut humana, a la sanitat animal o al medi ambient; en este cas, el material vegetal serà destruït.

2. Totes les despeses originades pel decomís d'un material vegetal seran de compte de l'infractor.

Article 65. *Altres sancions.*

Les infraccions molt greus comportaran:

a) L'obligació de reintegrar les ajudes o subvencions percebudes.

b) La suspensió temporal fins a un màxim de 10 anys de la condició de proveïdor en la classe de què es tracte.

Article 66. *Graduació de les sancions.*

La determinació de la quantia de les sancions previstes en este Títol es farà considerant en cada cas:

a) El grau de culpabilitat.

b) La naturalesa i extensió dels perjuís causats.

c) La quantia del benefici il·lícit obtingut o que poguera haver-se obtingut.

d) La reincidència.

e) L'incompliment d'advertències prèvies.

f) Els danys o perills a la salut humana, la sanitat animal o al medi ambient, en el cas de no formar part com a element definitori del tipus d'infracció.

Article 67. *Multes coercitives.*

1. En el cas que l'interessat incomplisca les obligacions establides en esta llei o en les disposicions reglamentàries de desplegament, o les obligacions o sancions imposades per l'autoritat competent, esta podrà requerir als afectats perquè, en un termini suficient, procedisquen al compliment d'aquelles, amb advertència que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia, si és el cas, i fins a un màxim de 3.000

euros cada una, sense perjudi i amb la independència de les sancions que pogueren ser aplicables.

2. L'autoritat competent, en cas d'incompliment, podrà efectuar requeriments successius, i incrementar la multa coercitiva en el 20 per cent de l'acordada en el requeriment anterior.

3. Els terminis concedits han de ser adequats per a realitzar la mesura acordada, així com per a evitar els danys que puguin produir-se si no s'executa la mesura en el moment oportú.

4. Les quanties assenyalades anteriorment han de ser revisades i actualitzades periòdicament pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus al consum.

CAPÍTOL IV

Mesures provisionals

Article 68. *Mesures provisionals.*

En l'exercici de la potestat sancionadora, l'òrgan competent per a resoldre i, si és el cas, l'inspector, podrà adoptar, entre altres, alguna o algunes de les mesures següents:

- El tancament temporal, parcial o total, la suspensió o la paralització de les instal·lacions.
- La suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat.
- La immobilització del material vegetal.
- La confiscació de documents que siguin imprescindibles i gudament relacionats.

En els casos dels paràgrafs c) i d), estes mesures podran ser adoptades per l'inspector. L'autoritat competent haurà de procedir a confirmar, modificar o alçar les mesures provisionals adoptades per l'inspector, en el termini màxim de 15 dies des de la seua adopció.

Disposició addicional primera. *Sistemes internacionals de certificació aplicable a Espanya.*

Quan les llavors i plantes de viver es destinen a països tercers, a petició dels proveïdors, podran seguir-se sistemes de certificació derivada de l'adhesió d'Espanya a convenis o tractats internacionals.

Disposició addicional segona. *Òrgans col·legiats.*

1. En matèria de llavors i plantes de viver, es crearà un òrgan col·legiat adscrit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb participació de les comunitats autònomes, encarregat d'estudiar i proposar qüestions de política general en la matèria, excepte en les qüestions i activitats que són competència dels òrgans col·legiats previstos en la disposició addicional segona de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el Règim Jurídic de la Utilització Confinada, Alliberament Voluntari i Comercialització d'Organismes Modificats Genèticament.

2. En relació amb la conservació i utilització dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, es crearà un òrgan col·legiat adscrit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb participació de les comunitats autònomes, encarregat d'estudiar i proposar qüestions de política general sobre esta matèria, excepte en les qüestions i activitats que són competència dels òrgans col·legiats previstos en la disposició addicional segona de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el Règim

Jurídic de la Utilització Confinada, Alliberament Voluntari i Comercialització d'Organismes Modificats Genèticament.

3. La denominació, composició, organització i funcions dels òrgans col·legiats s'establirà reglamentàriament, de conformitat amb el que estableix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

4. En els òrgans col·legiats citats en els apartats anteriors, podran participar les Organitzacions Professionals Agràries i el Sector Productor de Llavors i Plantes de Viver.

Disposició addicional tercera. *Protecció del consumidor.*

El que disposa esta llei s'entén sense perjudi de la normativa aplicable en matèria de protecció dels consumidors i usuaris.

Disposició addicional quarta. *Informació recíproca integrada Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació/ comunitats autònomes.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, conjuntament amb les comunitats autònomes, implantarà una coordinació informatitzada en la qual siga arrelplegada la informació derivada de tot el referent a la producció de llavors i plantes de viver, que haurà de ser actualitzada en temps real.

2. El Govern dotarà, en els Pressupostos Generals de l'Estat, de mitjans tècnics i humans tant a l'Oficina Espanyola de Varietats Vegetals com al Centre d'Identificació de varietats de l'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària per a actualitzar el Registre de Varietats.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació coordinarà amb les comunitats autònomes, les organitzacions agràries i el sector productor més representatiu una Taula Nacional de lluita contra el frau en les llavors.

Disposició addicional quinta. *Aplicació d'incentius fiscals per investigació, desenvolupament i innovació, aplicables als projectes d'experimentació o assaig de varietats.*

En el marc del vigent règim tributari comú, el Ministeri d'Economia i Hisenda verificarà la congruència de l'aplicació del que estableix sobre deduccions la normativa de l'Impost de Societats a les despeses en què incórreguen les empreses productores de llavors en activitats d'investigació, desenvolupament i innovació, singularment en els projectes d'experimentació o assaig de varietats.

Disposició transitòria primera. *Procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.*

Les sol·licituds d'inscripció que s'hagueren presentat en el Registre de varietats comercials amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei seran tramitades i resoltes conforme a la normativa legal vigent en la data de presentació.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable a les varietats inscrites en el Registre de varietats comercials d'acord amb la llei anterior.*

Les varietats inscrites en el Registre de varietats comercials conforme a la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver, es regiran per les disposicions d'esta nova llei, des de la seua entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogada la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver, així com totes les disposicions que, del mateix rang o d'un rang inferior, s'oposen al que estableix esta llei.

2. Queda derogat l'article 21 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

3. Fins que no es desplegue reglamentàriament esta llei, mantindran la seua vigència els preceptes dels reglaments que desplegaven la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver, sempre que no s'oposen a les disposicions d'esta llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Esta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13.a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, excepte el que estableixen els següents articles i disposicions:

a) L'article 34, el Títol VI, quant als intercanvis amb tercers països i la disposició addicional primera, que es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.10.a, segon incís, de la Constitució, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva en matèria de comerç exterior.

b) Els articles 8, 47.3 i 4, 48, 49.1 i 2 i 50, que es dicten a l'empara del que preveu l'article 149.1.15.a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva sobre

foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica.

c) El Títol II, excepte el seu article 8, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.9.a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial.

d) El Títol V, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14.a, primer incís, de la Constitució, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Desplegament de la llei.*

S'autoritza el Govern per a dictar, en l'àmbit de les seues competències, totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i desplegament d'esta llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor al cap de trenta dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Palma de Mallorca, 26 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO